

Rețin atenția denumirile folosite pentru curcan : [γ'ind'úk] și [kurkán]. Cea de a doua este românească, fapt indicat atât de fonetică, cât și de înșiși informatori. Prima, spre deosebire de alte dialecte și limbi slave prezintă un [γ] inițial pe care îl mai întâlnim în polabă (v. P., 271 — haúdyki; 271 — mai găsim pentru ucr. ивдык și гындык; Dal' dă курún, курúх cu indicația „cunoscute în reg. Riazan... sau „курухан“ cu indicația — estic — III, 44).

Prin sufixarea m. *kurkan* avem fem. [kurkánkъ] — unic în grai.

Fondul lexical al graiului menține și denumiri ca : [stádъ], [barán], [afcá], [karónъ], [sv'in'á], [kazá], [kaz'ól], [kon'], [stre'yún] (cal tânăr, ucr. voc. i, cf. H, IV 215), [kabýlъ], [as'ól], [kot], [kóš'kъ], [súkъ], [sabákъ], [lóš'yt'], care se întâlnesc și în celelalte graiuri ale limbii ruse.

Proprie graiului este denumirea bouului -[val], întâlnită încă în polabă (cf. P. pg. 94—95) și pentru care în dicționarul lui Dal' avem indicația „incorect pentru вол în reg. Novgorod și Pskov“ (pg. 162).

Includem aci și diminutivele : [cyp'l'ónpъk]'rui de găină' (v. rus. цыплёнок), [γus'ónpъk] (v. rus. гусёнок, în grai γ — specific) 'boboc de găscă', [pъras'ónpъk] 'purceluș', [dāγn'ónpъk] 'miel', [t'e'l'ónpъk] 'vițel', cunoscute și multor altor graiuri rusești. Caracteristice și specifice rămân totuși pentru graiul cercetat unele diminutive de ex. : [kač'in'ónpъk] 'boboc de rață' (rus. утёнок, ucr. каченя́, ~ няги (cf. H, II 228) și каченятко, каченятчко), format prin sufixare conform modelului existent pentru alte diminutive.

Interessant este faptul că pentru „rui de curcă“ graiul nu are decît un diminutiv cu totul nou [kurkan'ónpъk], format tot după un model mai vechi prin sufixarea unui împrumut. Același model este urmat de [kat'in'ónpъk] 'pisicuț' (v. rus. котёнок, ucr. котя́, ~ тяти (cf. H, II 294) și кіт, kota (cf. H, II 246).

Aparțin în aceeași măsură graiului și diminutivele : [laš'ónpъk] 'mînz' (v. ucr. лошак, лошачок (cf. H, III 378), întâlnit doar la Dal' — лоше́нок (II 270) cu indicația „sudic“; [sъbač'ónpъk] (m.) — 'cățeluș' (alături de [sabákъ]) care indică o inovație morfologică.

Pentru domeniul apiculturii dispunem doar de cîteva denumiri, ocupația nefiind specifică regiunii și mai ales locuitorilor satului Mila. 23. Cităm pe cele comune rusei și graiurilor ei : [pč'elá] — 'albină', [mátkъ] — 'regină', [trýntor] (v. rus. трутень, ucr. трут), reprezentînd un nou împrumut romînesc (cu păstrarea vocalismului și accentului specific cuvîntului în limba romînă). Vocala posterioară se reduce conform legilor graiului.

Pentru apicultor avem două denumiri : [pč'elavót] — mai puțin frecventă și [m'edóun'ik] — specifică graiului. Ultima formată, probabil, conform modelului existent prin adăugarea suf. — *nik*. Denumirea nu figurează la Dal' (Srezn., II 121 — dă медовары — „cel ce se ocupă cu pregătirea mierii, idem O. — 304 și Uș., 2,171), iar în ucr. este cunoscut cuvîntul cu alt sufix — медовчйк (H, II 415). Pentru *stup* am reținut [kъrabók] de origine foarte veche (vrus. коробъ pe care o găsim la Dal' cu sensul de „cutie, cutie mică“ (II, 166) fără însă ca în graiul nostru să mai păstreze sensul de diminutiv (v. rus. коробка și коробочка). Acesta din urmă e reprezentat de [kъrabóc'ik] notat de asemenea la Dal' (II, 166). Cuvîntul acesta nu-l mai întâlnim în alte graiuri rusești cu sensul pe care-l are aci.

Printre alte denumiri legate de regnul animal cităm ca existente în grai : [vým'ъ] 'uger'; [fost] — 'coadă', [γr'ivъ] — 'coamă', [š'č'ét'ínъ] —